

Nguồn Tiền Mò Ám của Trương Mỹ Lan

We Are One media

Vào những ngày đầu tháng 10/2022, xã hội Việt Nam xôn xao bởi thông tin bắt giữ bà tỷ phú Trương Mỹ Lan, chủ tịch Hội đồng quản trị của công ty cổ phần Vạn Thịnh Phát. Tin tức lan truyền rằng bà tỷ phú này là cổ đông lớn của ngân hàng SCB, do đó nhiều người đã lo lắng tới ngân hàng này để rút tiền, xếp những hàng dài trên đường. Mặc dù ngân hàng SCB đã ra thông cáo nói rằng vụ việc của bà Lan không ảnh hưởng tới việc kinh doanh của ngân hàng, nhưng dòng người đi rút tiền vẫn không giảm.

Vụ này không chỉ là vấn đề đấu đá nội bộ giữa các phe phái chính trị ở Việt Nam, mà nó còn dính líu tới chính trị và tội ác của Trung cộng. Các thông tin này đã có từ vài năm trước đây, nhưng chỉ tới khi bà Lan bị bắt thì chúng mới được chú ý hơn, nhưng vẫn chưa nói được tới bản chất của vấn đề. Bài viết này sẽ tóm gọn lại câu chuyện cho người đọc bình dân dễ nắm bắt và đề cập tới nguồn gốc sâu xa và đen

tối của vấn đề này. Cho tới khi vụ bắt giữ bà Lan được công bố, nhiều người dân thường chưa bao giờ nghe tới cái tên công ty Vạn Thịnh Phát, bởi nó được xếp vào hàng những công ty gia đình lớn và bí ẩn nhất Việt Nam. Nhưng trong giới bất động sản ở Sài Gòn thì đây là một cái tên đã làm mưa làm gió trong gần 20 năm. Tập đoàn này sở hữu nhiều bất động sản có giá trị lớn, nắm tới 1/3 diện tích những khu đất “vàng” đất đỏ nhất Sài Gòn. Hiện tại Vạn Thịnh Phát đang sở hữu nhiều dự án tọa lạc trên phố đi bộ Nguyễn Huệ - khu vực được đánh giá là đất đỏ bậc nhất cả nước - như tòa nhà Union Square, tòa nhà Times Square, VTP Office Building, khách sạn Duxton, ngoài ra còn có nhiều bất động sản dọc hai bên đường Pasteur chạy từ quận 1 qua quận 3.

Điều lạ lùng là ngoài các dự án lớn kể trên, rất nhiều các miếng đất khác rơi vào tay vợ chồng bà Trương Mỹ Lan đều bị bỏ hoang, thậm chí là để cỏ hoang mọc hoặc cho thuê làm bãi giữ xe suốt nhiều năm trời. Nếu là một doanh nghiệp bất động sản bình thường, ắt hẳn các khu đất này sẽ mau chóng mọc lên các tòa nhà cao tầng, chung cư cao cấp để thu lại tiền đầu tư. Nhưng không, Vạn Thịnh Phát sẵn sàng chi tiền tỷ để thuê đất cho bằng được rồi... để không.

Như vậy ở đây có dấu hiệu của việc rửa tiền. Ngoài ra, ở một đất nước cộng sản như Việt Nam, hễ là làm ăn lớn thì đều phải có quan hệ với chính quyền, đều phải có “quan to” ở đằng sau chống lưng. Bên cạnh đó, với xuất thân khiêm tốn chỉ là một thương nhân bán vải ở chợ An Đông quận 5, bà Lan nhờ đâu mà trở thành một trong những phụ nữ quyền lực nhất nhì Việt Nam? Câu trả lời cho quyền lực và nguồn tài chính khổng lồ đằng sau Vạn Thịnh Phát có thể nằm ở thân thế của chồng bà Lan, ông Chu Lập Kỳ (Chu Nap Kee Eric) doanh nhân người Hồng Kông.

Bà Trương Mỹ Lan và ông Chu Lập Kỳ (Chu Nap Kee Eric)

Mối quan hệ gần gũi với Trung cộng

Bà Trương Mỹ Lan vốn là người gốc Hoa ở Sài Gòn, xuất thân là tiểu thương ở chợ An Đông, kinh doanh nhà hàng khách sạn, gặp thời cơ phát lên nhờ buôn bán nhà đất, sau nâng cấp thành công ty phát triển dự án nhà ở. Con đường kinh doanh của bà cũng khá thăng trầm, nhưng sau khi bà kết hôn với đại gia bất động sản Chu Lập Kỳ của Hồng Kông thì mọi việc đã biến chuyển nhanh chóng. Bà không chỉ trang trải được các khoản nợ, mà công ty còn phát triển vượt bậc. Thông tin về Chu Nap

Kee Eric trên mạng rất ít ỏi, ít ai biết rằng tên thật của ông ta là Chu Lập Kỳ.

Mọi chuyện bắt đầu lộ ra khi chiến dịch “Đả hổ diệt ruồi” của Tập Cận Bình ở Trung Quốc hạ được Chu Vĩnh Khang, thủ hạ thân tín của Giang Trạch Dân, nguyên Bộ trưởng Bộ công an Trung Quốc. Trước khi Chu Vĩnh Khang bị bắt vào cuối năm 2013, ít ai biết được doanh nhân Hồng Kông Chu Lập Kỳ lại là *anh em họ* với vị lãnh đạo chóp bu này của Đại lục. Đây là đầu mối lớn nhất. Ngoài ra, nghi vấn rửa tiền được hỗ trợ bởi các bằng chứng sau đây:

1/ Theo Việt Nam Thời Báo, ông Chu Vĩnh Khang thời còn làm Bộ Trưởng Công An Trung Quốc thì có quan hệ với ông Lê Thanh Hải, khi đó là chủ tịch Ủy ban nhân dân thành phố Hồ Chí Minh (TP.HCM). Sau khi ông Khang vào Bộ Chính Trị Đảng Cộng sản Trung Quốc (ĐCSTQ) và ông Hải lên bí thư thành ủy thì quan hệ càng khăng khít hơn. Có nhiều dấu hiệu cho thấy quan hệ này không chỉ đơn thuần là công vụ. Ông Chu Vĩnh Khang những lần thăm Việt Nam thì hay vào thành ủy TP.HCM gặp ông Lê Thanh Hải.

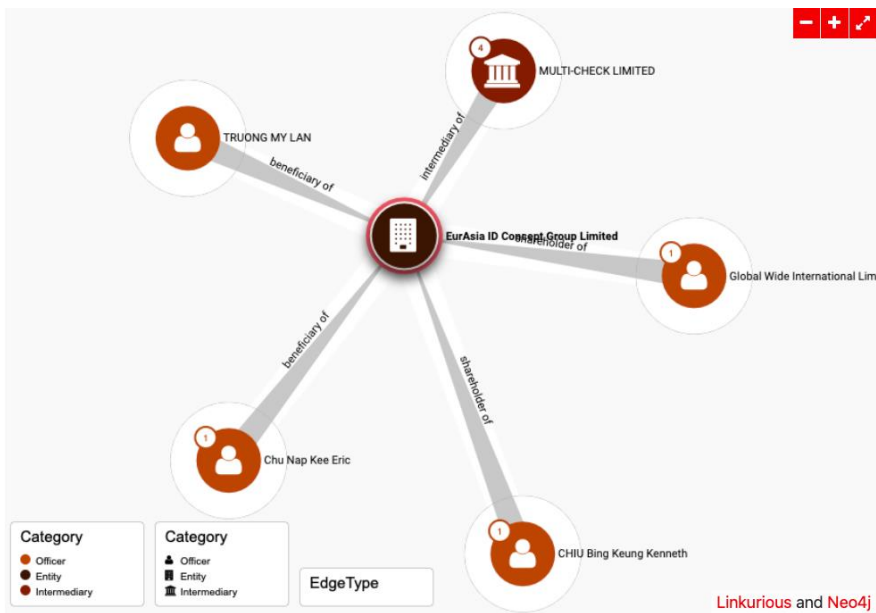
Ông Lê Thanh Hải tiếp ông Chu Vĩnh Khang tại TP.HCM năm 2008
Ông Lê Thanh Hải và bà Trương Mỹ Lan tại một sự kiện

Nhiều người trong giới kinh doanh đều biết, ông Lê Thanh Hải có quan hệ thân thiết với tập đoàn Vạn Thịnh Phát do bà Trương Mỹ Lan làm chủ. Bà Lan và vợ ông Hải (là em gái cựu phó chủ tịch nước Việt Nam) đã nhận làm chị em kết nghĩa. Nhờ sự chống

lương của ông Hải - lãnh đạo cao nhất thành phố, bà Lan có thể dễ dàng thu tóm tài sản công lẫn đất vàng của thành phố với giá rẻ mạt và thậm chí được mua chỉ định thầu.

2/ Theo dữ liệu được công bố hồi tháng 5/2016 từ Hiệp hội các nhà báo điều tra quốc tế (ICIJ), một số nhân vật trong "Hồ sơ Panama" có tên giống với tên lãnh đạo của Tập đoàn Vạn Thịnh Phát như Trương Mỹ Lan và Chu Nap Kee Eric. "Hồ sơ Panama" là vụ rò rỉ tài liệu lớn nhất trong lịch sử thế giới, tiết lộ cách thức những người giàu có và quyền lực chuyển tiền ra nước ngoài từ năm 1977 cho tới cuối tháng 12/2015.

Theo dữ liệu từ ICIJ, cả hai thể nhân Chu Nap Kee Eric và Trương Mỹ Lan đều là người thụ hưởng (beneficiary) của EurAsia ID Concept Group Limited - công ty có địa chỉ đăng ký tại "thiên đường thuế" British Virgin Islands và có liên quan tới công ty mẹ là Multi-Check Limited.

Như vậy, trong màn diễn này thì bà Lan là người ra mặt tại Việt Nam, tài chính thì có thể là một phần do ông Chu Lập Kỳ đưa sang qua mối quan hệ gia đình, một phần thì bà Lan tự đứng tên thụ hưởng qua các công ty nước ngoài. Chu Vĩnh Khang đứng đằng sau cung cấp tiền cho 2 vợ chồng thu tóm bất động sản ở cả Hồng Kông và Việt Nam.

3/ Trong thời gian ông Chu Vĩnh Khang bị bắt và bị điều tra tham nhũng vào năm 2014, thì giữa năm 2014, bà Trương Mỹ Lan cùng các thành viên trong gia đình đồng loạt làm đơn xin thôi quốc tịch Việt Nam (họ có quốc tịch nước ngoài rồi). Tuy nhiên, đến tháng 6/2015 bà Trương Mỹ Lan cùng 9 thành viên khác trong gia đình đã rút lại yêu cầu này. Theo suy

đoán, có thể là gia đình bà Lan muốn bỏ trốn khi chuyện Chu Vĩnh Khang vỡ lở, nhưng họ nếu chối bỏ quốc tịch Việt Nam thì hầu như toàn bộ tài sản sẽ mất hết. Như vậy, khi Chu Vĩnh Khang đã vào tù, vì sao bà Trương Mỹ Lan không bị bắt sớm hơn mà phải chờ cho đến tháng 10/2022?

Đó là vì ngân hàng SCB của bà Lan và tập đoàn Vạn Thịnh Phát thu hút được rất nhiều tín dụng nhờ lãi suất cao. Bản thân SCB cùng các công ty sân sau của bà Lan đã thu hút được khoảng 30 tỷ USD tiền ngoại hối cho các dự án bất động sản, mà tổng dự trữ ngoại hối của Việt Nam chỉ vào khoảng 89 tỷ USD. Như vậy ảnh hưởng của SCB trong nền kinh tế là rất lớn, nếu bà Lan bị bắt sớm hơn thì nền kinh tế Việt Nam sẽ bị chao

đảo. Ngoài ra, phe cánh của Lê Thanh Hải vẫn còn mạnh, vẫn có tác dụng nhất định trong việc bảo vệ bà Lan. Năm 2022, vì tình hình tham nhũng ở Việt Nam và ngân khố đang quá eo hẹp nên những người đứng đầu chính phủ đã buộc phải bắt đầu trò chơi “đánh tư bản” nhắm vào các doanh nghiệp bất động sản. Và trong cuộc thanh trừng đấu đá của phe bắc cộng và nam cộng thì bà Lan đã bị sa lưới.

Hiện tại, nội tình vụ án bà Trương Mỹ Lan vẫn còn chờ hạ hồi phân giải, nhưng câu chuyện đã cho chúng ta thấy rằng “lưới trời lồng lộng, tuy thưa mà khó thoát”, nhân quả báo ứng trên đất Việt Nam rốt cuộc đã đến với những người rửa tiền cho tội đồ Chu Vĩnh Khang.

Tạm gác lại câu chuyện của bà Lan, giờ chúng ta sẽ đi sâu hơn về nguồn gốc tiền của Chu Vĩnh Khang và sự khủng khiếp của nó.

Chu Vĩnh Khang là ai?

Chu Vĩnh Khang có con đường thăng quan tiến chức nhanh chóng nhờ vào việc triển khai và tiến hành chính sách bức hại Pháp Luân Công của Giang Trạch Dân một cách không ghê tay. Tháng 03 năm 2003, Chu được đề cử làm ủy viên quốc hội và là Bộ trưởng Bộ công an trong Đại hội đại biểu nhân dân toàn quốc, được Giang Trạch Dân chỉ định trực tiếp. Giang đã chọn Chu là người tổng phụ trách đàn áp Pháp Luân Công vì ông ta biết Chu là người có tham vọng. Sự thèm khát quyền lực và bản tính không từ thủ đoạn nào của Chu Vĩnh Khang đã biến ông ta trở thành một người lý tưởng để thực hiện chính sách của Giang trong việc đàn áp Pháp Luân Công. Chu Vĩnh Khang là nhân vật có quyền lực cực lớn, tuy chỉ xếp thứ 9 trong Ban Thường vụ gồm 9 người, nhưng thực tế có thể coi ông là thứ nhì, chỉ sau tổng bí thư Giang Trạch Dân, do ủy ban ông nắm có rất nhiều quyền hạn, không hạn chế về chuyên chính, lại nắm ngân sách năm 2012 lên đến 111 tỷ USD, vượt cả ngân sách của Bộ Quốc phòng.

Chu Vĩnh Khang đã ra lệnh, theo dõi và phê chuẩn việc tiêu diệt các học viên Pháp Luân Công bằng cách giết chết, tra tấn và bắt cóc. Ông ta sử dụng một chính sách liên tục rất độc ác nhằm để cắt đứt nguồn tài chính của các học viên Pháp Luân Công: đuổi việc con cái nếu cha mẹ tu luyện Pháp Luân Công, đuổi việc cha mẹ hay cắt tiền lương hưu nếu con cái tu luyện Pháp Luân Công. Chu Vĩnh Khang không chỉ giám sát tất cả các cấp chính quyền bức hại Pháp Luân Công, ông ta còn trực tiếp đi đến nhiều vùng miền của Trung Quốc và trực tiếp chỉ đạo Phòng 610 địa phương, Cục an ninh nội địa, và Bộ công an, gián điệp ở địa phương, cùng nhiều tên tội phạm được thuê để bức hại học viên Pháp Luân Công. Nơi nào ông ta đến, bức hại đều gia tăng, nhiều học viên địa phương bị bắt, nhiều trại tầy nảo được thành lập, và người dân ở khu vực đó bị đầu độc bởi những phi bóng mới chống Pháp Luân Công.

Vào ngày 11 tháng 6 năm 2015, Chu Vĩnh Khang bị kết án hồi lộ, lạm dụng quyền lực và cố ý tiết lộ bí mật nhà nước bởi Tòa án Trung cấp ở Thiên Tân

Tiền của quý dữ

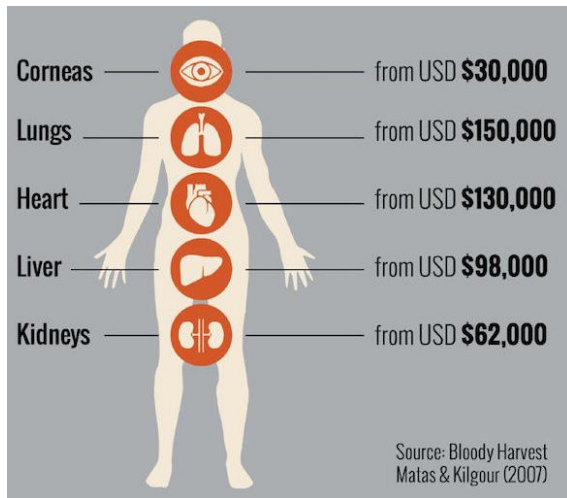
Theo bộ phim tài liệu Sự thật khó tin, sau khi cuộc đàn áp Pháp Luân Công bắt đầu năm 1999, nhà báo điều tra Ethan Gutmann nói rằng có khoảng nửa triệu tới 1 triệu học viên Pháp Luân Công bị giam trong các trại lao động cải tạo, tức bị giam giữ ở

Trung Quốc tại bất kỳ thời điểm nào. Đó là con số gây sốc ban đầu với hầu hết mọi người: nửa triệu tới 1 triệu. Khi các học viên Pháp Luân Công đi thỉnh nguyện và bị bắt, ban đầu chỉ là bắt và thả, họ bị gửi trả về quê và bị trả thù ở đó. Sau đó họ lại quay lại biểu tình và lần này họ không khai ra danh tính hay quê quán để bảo vệ cho gia đình và bạn bè khỏi bị quấy rối, dẫn đến đã có hàng trăm nghìn người vô danh trong tù. Số người khổng lồ này, cực kỳ dễ bị làm hại. Gia đình không biết họ ở đâu. Cai ngục không biết họ là ai. Chính quyền sẽ không thả nếu họ không từ bỏ đức tin. Họ trở thành một bể người khổng lồ để khai thác. Trong rất nhiều cuộc điện thoại ghi âm tới hơn 100 bệnh viện Trung Quốc, bác sĩ đảm bảo với người gọi rằng nội tạng được ghép là từ các học viên Pháp Luân Công khỏe mạnh.

Theo điều tra của luật sư nhân quyền David Matas, các bệnh viện Trung Quốc thu tiền người phương Tây tới ghép tạng như sau: Matas cho biết mặc dù không tìm thấy khói súng, ông tin rằng hơn 40 nghìn người đã bị giết để lấy nội tạng trong 6 năm (từ năm 1999). Nếu lấy con số này nhân với trung bình khoảng 200 nghìn

USD tiền bán nội tạng trên 1 người, ta có con số lợi nhuận gây choáng váng: 8 tỷ USD từ năm 1999 tới 2005.

Trong cuốn Thu hoạch đẫm máu, hai nhà điều tra độc lập David Kilgour và David Matas viết:

“Đầu tiên bác sĩ sẽ lấy thìa múc ra giác mạc từ mắt của các học viên. Sau khi giác mạc của họ bị lấy đi, họ sẽ được đưa vào một phòng phẫu thuật khác trong trạng thái bất tỉnh, tim, phổi, gan, thận... và tất cả các cơ quan nội tạng của họ sẽ bị lấy ra để bán”.

“Sau khi nội tạng của họ đã bị lấy đi, nạn nhân bị ném vào lò thiêu trong phòng nồi hơi của bệnh viện để thiêu mà không để lại một dấu vết.”

“Các học viên bị giết chết trong quá trình bị mổ lấy nội tạng.

Thậm chí các bác sĩ còn không gây mê khi lấy nội tạng của họ”.

“Không có xác chết, không có nạn nhân, không ai để làm chứng về những gì xảy ra”.

Vì Chu Vĩnh Khang là tổng quản của cuộc đàn áp Pháp Luân Công, ông ta chính là kẻ nhận tiền đầu tiên từ hệ thống “bệnh viện liên kết nhà tù” để tiến hành mổ cướp nội tạng. Như vậy nguồn tiền khổng lồ mà gia đình họ hàng Chu Vĩnh Khang có được là nhờ vào tội ác rùng rợn: đàn áp tín ngưỡng, giết người vô tội và buôn bán nội tạng của họ. Luật sư David Matas gọi đó là “phương thức tà ác chưa từng thấy trên hành tinh này”. Và trong nhiều năm, **nguồn tiền hắc ám đó lại được bơm ra thế giới, bơm về Việt Nam, mua chức quan chức để dễ bề rửa tiền và thu tóm các vị trí bất động sản quan trọng của Việt Nam**, một kiểu lan truyền quyền lực mềm, một dạng thức xâm lược kiểu mới.

Lời kết

Nhiều người hẳn đã từng nghe qua về tội ác mổ cướp nội tạng này, nhưng dường như nó là một cái gì đó xa xôi ở một thế giới khác. Thì giờ đây, những sự việc mới vỡ lở cho chúng ta thấy rằng thế giới này quá nhỏ bé, còn Trung Quốc thì ở quá gần Việt Nam. Giờ đây khi đi qua những tòa nhà bất động sản trên phố đi bộ sầm uất nhộn nhịp ở đường Nguyễn Huệ hay đi dưới những tán lá me đầy lãng mạn của đường Pasteur, chắc hẳn chúng ta sẽ có một cảm nhận khác về Sài Gòn, về những gì hắc ám đang diễn ra đằng sau những cánh cửa đóng.

Mỗi cá nhân chúng ta dường như quá nhỏ bé, nhưng chúng ta có thể góp tiếng nói của mình: chia sẻ câu chuyện này với cộng đồng, xem bộ phim tài liệu “Sự thật khó tin” cũng như góp một chữ ký cho các tổ chức nhân quyền để nói rõ rằng: tôi đã biết việc này và tôi không chấp nhận cho nó tồn tại và gây lũng đoạn ở đất nước của tôi!